

[Industriministeren]

kan bistå Kommissionen ved undersøgelser med henblik på bedømmelse af virksomheds-sammenslutninger, der er omfattet af forordningen.

Ved lovforslaget udstrækkes Konkurrencerådets sekretariats kompetence til at omfatte bistand til Kommissionen efter denne forordning.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for statsborgere i De Europæiske Fællesskaber og de nordiske lande.

(Lovforslag nr. L 57).

Lovforslaget er en genfremsættelse af det lovforslag, som blev fremsat den 10. oktober 1990. Den oprindelige fremsættelsestale er trykt i Folketingstidende 1990-91, sp. 472-474. Lovforslaget var til 1. behandling den 25. oktober 1990, jf. Folketingstidende 1990-91, sp. 1085-1092, men nåede ikke at blive færdigbehandlet på grund af valget, som blev udskrevet den 22. november 1990. Lovforslaget er identisk med forslaget fra oktober 1990 bortset fra ikrafttrædelsestidspunktet. Ifølge det oprindelige forslag skulle loven træde i kraft 1. januar 1990, idet det direktiv, som søges gennemført med lovforslaget, jf. nedenfor, skulle være indarbejdet i national lovgivning senest 4. januar 1991. I stedet foreslås loven nu at træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lovforslaget har til formål dels at gennemføre EF-direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst 3 års varighed, dels at skabe hjemmel til at gennemføre tilsvarende generelle ordninger, som er under udarbejdelse i EF og under Nordisk Ministerråd.

Direktiv 89/48/EØF tilsigter at fremme den frie bevægelighed for statsborgere i EF for så vidt angår udøvelse som selvstændig eller lønmodtager af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne.

Nordisk Ministerråd (samarbejdsministrene) vedtog den 29. august 1990 en lignende ordning, der skal gælde for statsborgere i de nordiske lande. Aftalen er undertegnet den 24. oktober 1990.

I EF forhandles for tiden et direktivforslag om en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de erhvervskompetencegivende uddannelser, der ikke er omfattet af bestemmelserne i direktiv 89/48/EØF. Dette supplerende direktivforslag forventes at træde i kraft i 1992. Herefter vil udøvelsen af samtlige eksisterende lovregulerede erhverv være omfattet af én af de generelle ordninger.

Endvidere forberedes under Nordisk Ministerråd en ordning, som bygger på det direktivforslag, der skal supplere direktiv 89/48/EØF.

Samtlige ordninger må anses for at være administrativt tæt forbundne, hvorfor det er mest hensigtsmæssigt allerede ved vedtagelsen af det foreliggende lovforslag at skabe hjemmel til at gennemføre de foreslåede ordninger.

Lovforslaget giver rammerne for, hvorledes statsborgere i EF og de nordiske lande, som ønsker at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark, skal forholde sig, samt hvilke betingelser de skal opfylde. Den nærmere regulering af de individuelle ordninger forudsættes at ske ved bekendtgørelser, udstedt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

I medfør af direktiv 89/48/EØF kan et værtsland, som kræver et eksamensbevis for at kunne optage eller udøve et bestemt lovreguleret erhverv, ikke under henvisning til ansøgers manglende kvalifikationer nægte den pågældende adgang til at udøve det lovregulerede erhverv på samme vilkår som egne statsborgere. Endvidere åbner direktivet mulighed for, at ansøgere, som kommer fra medlemslande, hvor erhvervet ikke er lovreguleret, under visse nærmere betingelser kan udøve deres erhverv i værtslandet.

I henhold til direktivet er der tale om lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves et eksamensbevis for at optage eller udøve virksomheden. Med eksamensbevis sidestilles certifikat eller andet kvalifikationsbevis, der ligesom eksamensbeviset skal være udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat. Som eksempler på lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed